

Posudek vedoucího bakalářské práce Evelyne Koubkové
„Motiv potopy v písemnictví starověké Mezopotámie“
předkládané v roce 2013 na Ústavu filosofie a religionistiky FF UK

1) *Struktura argumentace (7 bodů)*

Práce E. Koubkové je přehledně a logicky strukturovaná. Vymezení tématu, pracovní postup a metodologie – vycházející z tradic britské antropologie – jsou vysvětleny v úvodní kapitole, následuje seznámení s narativními a ostatními prameny (od *Mýtu o Atrachasisovi* ze starobabylonské doby až po Béróssova helénistická *Babylóniaka*) ve 2. a 3. kapitole. Na analýzu vybraného problému – „mudrcské tradice“ – ve 4. navazuje závěrečná, 5. kapitola, definující symbolický „význam potopy jako časového mezníku“ a studující způsoby jeho překonání („fyzické“ i „symbolické“), přinášející v prvním případě nesmrtelnost, ve druhém autoritu a legitimitu.

2) *Formální úroveň (7 bodů)*

Práce je napsána kultivovaným jazykem, včetně mile archaizujících prvků (např. přechodníků); časté přechody do 1. osoby nepůsobí rušivě. Pravopisných prohršků je minimum: několik čárek, přejeté výrazy, které v naší orientalistice zdomácněly, nicméně *Slovník cizích slov* je doporučuje psát jinak („babylónský“, „mezopotámský“, „kurziva“, „aquatický“, „cca“). Překvapí familiérní odkaz na autora legendární přednášky z roku 1872 G. Smitha jako na „George“ (pozn. 2).

3) *Práce s prameny (5 bodů)*

Při přepisu pramených jazyků potkáme nečetné odchylky od standardně přijímané normy, které lze někdy považovat za opominutí (např. *imurma* místo *imurma*, s. 15; sumerský výraz *ba la* přepsaný nezvykle kurzivou, pozn. 48), jindy je můžeme chápat jako implicitní vyjádření odlišného názoru (vokalizace slovesného tvaru *libtallilū* [s. 14] sice nesouhlasí s vokalizací editorů standardních akkadských slovníků [CAD, AHW, CDA], nicméně je zcela obhajitelná).

Podle připojené bibliografie soudě konzultovala autorka sekundární literaturu pouze v češtině a v angličtině, a ačkoli jsou v ní i důležité překlady, přesto nutně zůstala řada důležitých děl stranou autorčina zájmu.

4) *Vlastní přínos (7 bodů)*

Jak věděl již Frobenius, „jede Wissenschaft hat ihre Liebhabereien, die Mythologie hat diejenige des Spielens mit der Sintflutmythe.“ Za „mytologii“ lze dosadit řadu oborů od komparatistiky po teologii, a čekat velké objevy na tak důkladně zmapovaném terénu by proto bylo naivní. Autorka se moudře – navzdory obecněji formulovanému titulu své práce – zaměřila na specifický problém – aktuální význam potopy pro obyvatele staré Mezopotámie – , jehož strukturu a funkci dokázala jasně a přesvědčivě obhájit. Popřela tak vlastní moto ze strany 5, pokud má být tedy vztaheno k ní a nikoli k akvatickému tématu: „*První plavecký pokus je tragikomedie.*“

5) *Obecný přesah práce (8 bodů)*

Dostí specifická problematika je pojednána čtivou formou, přístupnou jak mezioborovým čtenářům, tak i laické veřejnosti. Z metodologického pohledu jde vlastně o případovou religionistickou studii k velkým fenomenologickým a strukturálním tématům jako jsou *illud tempus* a liminalita. Její další rozpracování rozšířením jazykového, časového, geografického či tematického horizontu (vztah vícekrát zdůrazněné liminality a Turnerovy *communitas*, analogie archa–lúno–svět atd.) je jistě žádoucí.

Práce v mnoha ohledech překračuje nároky kladené na bakalářskou práci; hodnotím ji jako výbornou (34 bodů) a navrhuji přijmout k obhajobě.